

Ljubljančani gostujejo

KRILA

Po letih, ko je imel ljubljanski aeroklub pomembno mesto v slovenskem športnem letalstvu, ko je v njegovih vrstah zraslo več odličnih jadralcev, vliko pilotov pa se je z uspehom preselilo v prometno letalstvo, so člani v zadnjih letih postavljeni pred vsiljeno stagnacijo. Ob spletu okoliščin, ko niti ni več pomembno, kdo je kriv, da je Ljubljana

izgubila svoje športno letališče in dejstvo, da niti s strani štaba SLO ni bistvene pobude, da bi Ljubljana dobila novo športno letališče, se člani vseeno trudijo, da bi rešili življenjsko vprašanje kluba, na drugi strani pa članom vedno bolj prihaja do zavesti, da se lahko le z združenimi močmi obdržijo in nadaljujejo tradicijo kluba.

Andro Šubarevič, poslovodni sekretar Letalske šole Ljubljana, sicer po poklicu ekonomist, ima med drugimi nalogami tudi vlogo animatorja, ko je treba kaj narediti za novo letališče. Seveda je ta naloga izredno nevhvaležna. Načelno se namreč vsi strinjajo, da je letališče res pomembno in da mora biti, ko pa je treba kaj narediti, se akcije zaustavijo ob papirnati vojni, ob moči, ko nerazumevanje izkazujejo nekatere družbenopolitične institucije, ob velikih investicijah, itd.

„Dobili smo celo pismeno podporo določenih družbenopolitičnih forumov za gradnjo športnega letališča Log–Dragomer, ali Brezovica – skratka novega letališča. Pravzaprav je težko konkretno imenovati kraj, kjer naj bi tekla nova steza in stal hangar, saj je taka konkretnost za nekatere že pregroba,“ pripoveduje Andro. In prav zato ljubljanski aeroklub že nekaj časa živi na najrazličnejših slovenskih letališčih. Posledica tega je izredno slabo stanje letalskega parka, ki bo prezimil na Gorenjskem, pa v Postojni, del letal je na Brniku, itd.

„Vsekakor bi se rad zahvalil vsem, ki so pokazali razumevanje ter sprejeli na letališče in pod streho ljubljanske pilote in letala. Pravzaprav so bili slovenski aeroklubi kar solidarni: posebna zahvala gre članom in vodstvu Alpskega letalskega centra v Lescah, kjer začasno letijo jadralci, pa Postojnčanom in Borisu Možini, ki je sodeloval pri motornem šolanju pilotov, na drugi strani pa prav tako Novomeščanom, ki so sprejeli drugi del kandidatov za motorno letenje. Seveda

Detalj iz starih časov na ljubljanskem letališču

pa ne gre pozabiti še na Franca Kuhelnika v Portorožu ob sodelovanju pri začetniškem šolanju,“ razlaga Andro.

„Seveda z gostovanjem bistvenega problema ljubljanskega aerokluba ne bomo rešili,“ razmišlja sekretar kluba. „Zavedamo se, da smo povsod le gostje, da tudi vožnje na oddaljenejša letališča posebno za začetnike niso nič kaj spodbudna, da bomo morali zaradi tega omejiti letenje.

Slednje pa najbrž nikogar posebno ne navdušuje. Ne nameravamo se odreči vsakoletnemu začetniškemu šolanju, čeprav se zavedamo, da ljubljanski naraščajniki ne bodo imeli toliko ugodnosti kot njihovi vrstniki na matičnih letališčih in da bo zato tudi osip izredno velik. Osip pa pomeni, da gre veliko sredstev in truda v nič ...“

Položaj res ni rožnat in treba je reči, da se mladi piloti tega zavedajo. Fantje so že lani ustanovili mladinsko sekcijo, imajo redne sestanke, pozimi pa bodo organizirali športno dejavnost, tako da bi ostali skupaj, pripravljeni za najrazličnejše resnejše akcije. Tudi ljubljanski jadralci in motorni piloti že nestrpnost čakajo novega upravnika Marjana Pirca. Upajo, da bo imel dovolj volje in ne bo ostal v klubu le kratek čas, saj bi le tako lahko resneje planirali letenje in se potegovali za boljšo kvaliteto. Klub je z Vinkom Golubičem in Francem Janežičem rešil tudi vprašanje mehanikov.

Andro Šubarevič se je v pogovoru vedno znova vračal k problemu letališča. „ISSO Vrhnika je dal negativno mišljenje o lokaciji športnega letališča, češ, dokler ne bo generalnega urbanističnega plana vrhniške regije, ne smemo upati, da bi realizirali načrte za letališče. Šele ko bo GUP narejen, naj bi se pogovarjali s kmetijsko zemljiško skupnostjo. Slednja je prav tako dala negativen odgovor za sedanjo lokacijo, saj bi letališče stalo na meliorizirani zemlji.

Ljubljanski aeroklub seveda vztraja na dosedanjem projektu in upamo, da bomo neskladja z družbenopolitičnimi službami mesta Ljubljane in Vrhnike tudi rešili.“

„Verjetno ima najbolj nevhvaležno nalogo“, pripoveduje sogovornik „inž. Teobald Belec, predsednik gradbenega odbora, ki vztrajno in skrbno vodi gradbeni odbor. „Seveda pa ne gre pozabiti še na trud Janeza Železnika, podpredsednika IS SM Ljubljana, ki skrbi za povezavo in koordinacijo med družbenopolitičnimi organizacijami, ki se dogovarjajo o gradnji športnega letališča.“

Skratka, da bi rešili problem ljubljanskega športnega letališča, je ob različnih nalogah angažirana vrsta ljudi, ki v dogovorih z vrhniško občino poskušajo najti skupen jezik. Šele ko se bodo izkopal iz tega labirinta, se bo AK Ljubljana lahko lotil finančne konstrukcije problema. In takrat bo treba narediti nov korak, ki najbrž prav tako ne bo živahen in dolg ...

